

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת חוה"מ סוכות תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - מ"ב

1. מנין שדין רובו ככולו הוא מדאורייתא?

הפסוק 'ביום השביעי יגלחנו' שחוזר על עצמו, מלמד שנזיר צריך תגלחת שלמה. ומכך שהתורה הוצרכה לחדש בנזיר שלא מועיל גלוח רוב שערו, משמע שבכל מקום רובו ככולו. ואע"פ שפסוק זה נאמר בנזיר טמא, לומדים ממנו לנזיר טהור, כשם שלמדו נזיר טמא מנזיר טהור שמגלח בתער.

2. במה נסתפקו בענין גילוח כל ראשו?

- א. אבי - נזיר שגילח ושייר שתי שערות, צמחו שערותיו וחזר וגילח את השתי השערות הנותרות, האם מעכבות השערות צמחו את התגלחת.
- ב. רבא - נזיר שגילח והניח שתי שערות, נשרה אחת ואח"כ גילח אחת, האם קיים בכך מצוות גילוח. פשוט רבינא ספקו של רבא: אע"פ ששיער אין כאן, מצות גילוח אין כאן. אמנם באופן שקודם גילח אחת ואח"כ נשרה אחת, פשוט שקיים מצות גילוח.

3. משנה - נזיר חופף ומפספס. כיצד מותר הרי יכול לנשור שערות?

בגמרא העמידו כשיטת ר' שמעון שדבר שאין מתכוין מותר. והטעם שבסיפא שנינו 'אבל לא סורק' - כיון שכל הסורק - להסיר נימין מדולדלות מתכוין, ובזה 'פסיק רישא' שינשור, ואסור.

4. משנה - רבי ישמעאל חולק וסובר: לא יחוף באדמה.

נסתפקו האם מפני שהיא משרת, או מפני חשש לסוג מסוים שהוא משיד. למאי נפק"מ? באופן שיש אדמה שאינה משידה, אם 'מפני שהיא משרת' במקום שנדע שאינה משרת, נתיר. אם 'מפני המשרת', א"כ לעולם נאסור - תיקו.

5. משנה - נזיר שהיה שותה יין כל היום - כמה חייב?

אינו חייב אלא אחת, אבל אם אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל פעם שהתרו בו. והוא הדין לענין איסור תגלחת, והוא הדין לענין טומאה.

6. באיזה אופן לוקה הנזיר על טומאה שניה?

- א. רבה בשם רב הונא - 'לא יטמא'... 'לא יבא' נטמא למת ואח"כ נכנס לאהל לוקה פעמים, אבל טומאה וטומאה לא.
- ב. רב יוסף בשם רב הונא - אפילו בטומאה וטומאה לוקה פעמים. ומוכח כך מדברי רב הונא: נזיר שהיה עומד בבית הקברות, והושיטו לו מת ונגע בו - חייב, משמע אע"פ שכבר טמא.

7. ברייתא - כהן שהיה מת מונח על כתיפו, והושיטו לו מת אחר ונגע בו, אינו חייב על השני - 'להחלו' דווקא כשמתחלל, יצא זה שהוא מחולל ועומד.

ואילו במשנתנו - '... אמרו לו אל תטמא אל תטמא - חייב על כל אחת ואחת' כיצד יישב זאת רב יוסף? [כשהקשו עליו מהברייתא] הברייתא עוסקת בטומאה בחיבורין - שעדין נוגע במת הראשון, לכן אין לו תוספת טומאה בנגיעתו בשני. המשנה עוסקת שלא בחיבורין - ובזה יש תוספת טומאה. [שכן קודם לא היה מטמא אחר לשבעה, כדהלן].

דין טומאה בחיבורין הוא מדאורייתא - שהנוגע במי שנוגע כעת במת נטמא שבעה, לעומת הנוגע במי שנגע קודם במת, נטמא רק עד הערב. ומה שאמר רב ינאי: שדין טומאה בחיבורין 'הוא רק לתרומה וקדשים, אבל לנזיר ועושה פסח לא, כוונתו לאדם הנוגע - בנוגע - בנוגע במת, אבל הנוגע בנוגע במת, נטמא שבעה לכל הדינים.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)